

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/216/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110206917
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2110206917.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Márie Klepancovej a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci žalobcu: Z. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., J. X, zastúpený: JUDr. Tibor Sanák, advokát, Trnava, Nám. SNP 2, proti žalovanej: H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., P. S. XX, o zaplatenie 8.278,50 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 8C 51/2010-202 zo dňa 17. januára 2013 a proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 8C 51/2010-214 zo dňa 30. januára 2013 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd napadnutý dopĺňací rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy vo výške 8.278,50 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 01.04.2010 do zaplatenia. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Súd prvého stupňa zistil, že na základe právoplatného rozsudku bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k bytu č. XX na S. ulici č. X v O., byt bol prikázaný do vlastníctva žalobcu a bola mu uložená povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 27.850,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobca ako predávajúci uzavrel s kupujúcou Ing. T. U. dňa 27.01.2010 kúpnu zmluvu na predmetný byt za kúpnu cenu 68.047,- eur. V článku XI ods. 1 kúpnej zmluvy žalobca vyhlasuje, že nehnuteľnosť možno riadne užívať. Avšak už v čase podpísania kúpnej zmluvy musel mať vedomosť, že toto vyhlásenie sa nezakladá na pravde, keď v byte okrem žalobcu žila aj žalovaná. Žalobca z bytu odišiel dňa 19.02.2010, žalovaná zostala v byte bývať aj po tomto dátume (z bytu bola vyprataná až v auguste 2011). Dňa 10.02.2010 žalobca písomne vyzval žalovanú na vypratanie bytu do 18.02.2010 a na oznámenie čísla účtu. Žalovaná predmetný byt nevypratala a neoznámila žalobcovi číslo účtu, na ktorý jej mal poukázať sumu 27.850,- eur. Žalobcovi hrozilo odstúpenie kupujúcou od kúpnej zmluvy, dohodol sa s kupujúcou na znížení kúpnej ceny o 8.000,- eur dodatkom zo dňa 31.03.2010. Suma 8.000,- eur je škodou, ktorá podľa tvrdenia žalobcu mala byť spôsobená tým, že žalovaná byt ako neoprávnený užívateľ neopustila. Časť žalovanej sumy vo výške 278,50 eura je sumou súdneho poplatku, ktorý zaplatil žalobca v súvislosti so súdnou úschovou sumy 27.850,- eur v prospech žalovanej. Príslušenstvo vo výške 9% ročne od 01.04.2010 žalobca uplatňuje z dôvodu, že 31.03.2010 vrátil kupujúcej sumu 8.000,- eur titulom zníženia kúpnej ceny za predmetný byt. Súd prvého stupňa nemal za preukázané, že žalovaná porušila akúkoľvek povinnosť a to ani prevenčnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka (v ďalšom texte „OZ“). Žalobca tvrdil, že žalovaná zavinila svojím protiprávnym zdržovaním sa v byte č. 58 a

jeho neoprávneným užívaním zníženie kúpnej ceny za byt vo výške 8.000,- eur v zmysle dodatku ku kúpnej zmluve zo dňa 31.03.2010, čo však vykonaným dokazovaním nebolo preukázané a uvedené nevyplýva ani z obsahu samotného Dodatku č. I ku kúpnej zmluve zo dňa 31.03.2010. Podľa Dodatku ku kúpnej zmluve k zníženiu kúpnej ceny o 8.000,- eur došlo na základe dohody medzi žalobcom ako predávajúcim a kupujúcou s poukazom na skutočnosť, že žalobca ako predávajúci si nesplnil povinnosť podľa čl. XI bod 6 o vypratání a odovzdaní nehnuteľnosti (do 30 dní od zaplataenia celej kúpnej ceny). K zníženiu kúpnej ceny došlo zavinením samotného žalobcu, keď dňa 27.01.2010 podpísal kúpnu zmluvu a napriek skutočnosti, že v byte okrem žalobcu bývala aj žalovaná vyhlásil, že nehnuteľnosť je spôsobilá na užívanie. Navyiac mal žalobca povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 27.850,- eur do 29.12.2009, avšak ani v čase podpisu kúpnej zmluvy 27.01.2010 si žalobca túto povinnosť nesplnil a ani nepreukázal, že by pred týmto dátumom vyvíjal efektívne kroky smerujúce k tomu, že sumu súvisiacu s vyplatením náhrady za spoluvlastnícky podiel obdržala žalovaná včas a riadne do 29.12.2010. Žalobca sa ani nepokúsil žalovanej peniaze odovzdať v hotovosti, neposlal peniaze ani prostredníctvom pošty. Nemožno dať na zodpovednosť žalovanej, že nemá vedený účet. Až dňa 08.03.2010 zložil sumu v prospech žalovanej v súdnej úschove a zaplatil súdny poplatok 278,50 eur. V zmysle kúpnej zmluvy mal žalobca povinnosť byt vypratať do 05.03.2010. Dňa 31.03. sa žalobca s kupujúcou dohodli dodatkom ku kúpnej zmluve na znížení kúpnej ceny. Žalovaná neporušila žiadnu povinnosť ani prevenčnú súvisiacu s vyplatením jej spoluvlastníckeho podielu. Naopak svoju povinnosť nesplnil žalobca, keď ku dňu 29.12.2012 nevyplatil sumu za spoluvlastnícky podiel žalovanej. Skutočnosť, že žalobca uhradil súdny poplatok za súdnu úschovu vo výške 278,50 eura nebolo zapríčinené konaním žalovanej ale konaním žalobcu, ktorý sa týmto spôsobom vyhol tomu, aby zo strany žalovanej bol podaný návrh na výkon rozhodnutia v exekučnom konaní. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie základného predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu - protiprávny úkon zo strany žalovanej, súd prvého stupňa preto z dôvodu hospodárnosti ďalšie predpoklady neskúmal. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na ustanovenie § 415, § 419, § 420 ods. 1, § 441 a § 442 ods. 1 OZ. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte „OSP“) a vo veci úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa včas podal odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa nedospel k správneému záveru o zodpovednosti žalovanej za vznik škody. Pokiaľ by bola žalovaná reagovala na jeho list zo dňa 10.02.2010, v ktorom ju žiadal o vypratanie bytu v lehote do 18.02.2010, nebolo by došlo k situácii, že bol nútený pristúpiť k zníženiu pôvodnej kúpnej ceny o 8.000,- eur. Túto situáciu zavinila svojim konaním výlučne žalovaná. Protiprávnosť konania žalovanej nie je zmenšená, alebo dokonca nezaniká ani tým, že v lehote do 19.12.2009 (nie do 29.12.2009 ako nesprávne uvádza súd prvého stupňa) nemohol zaplatiť žalovanej náhradu jej spoluvlastníckeho podielu vo výške 27.850 eur. Žalovaná nemohla podmieňovať svoje vystaňovanie sa z predmetného bytu skorším zaplataením čiastky 27.850,- eur. Je právne irelevantné, či žalovaná vedela, alebo nevedela, že predmetný byt č. XX, ktorý sa nachádzal od 04.12.2009 vo výlučnom vlastníctve žalobcu, je predaný, alebo nie je predaný, poprípade akú ďalšiu dispozíciu s predmetným bytom žalobca robí. Žalovaná namiesto toho, aby si splnila svoju povinnosť v zmysle zákona, resp. najneskôr v zmysle výzvy zo dňa 10.02.2010 a predmetný byt do 18.02.2010 vypratala a zároveň obratom oznámila číslo účtu s kódom banky, alebo číslo vkladnej knižky a peňažného ústavu, ktorý vkladnú knižku vedie, za účelom okamžitého poslania sumy 27.850,- eur, začala robiť problémy a nepochopiteľne mariť proces vyplatenia náhrady za spoluvlastnícky podiel. Nevystaňovaním sa z bytu do 18.02.2010 vyvolala situáciu, že pod tlakom kupujúcej bol nútený súhlasiť s navrhovaným znížením kúpnej ceny o 8.000,- eur, pretože v opačnom prípade by odstúpenie od zmluvy zo strany kupujúcej bolo pre neho finančnou katastrofou, pretože by nemal možnosť vyplatiť žalovanú a ani už nemal možnosť vrátiť peniaze kupujúcej v plnej výške. Na zníženie kúpnej ceny o 8.000,- eur, ako aj na nutnosť zložiť sumu 27.850,- eur do súdnej úschovy, nemalo žiadny vplyv údajné nepravdivé vyhlásenie žalobcu uvedené v čl. XI. bod 1 Zmluvy, pretože išlo len o formálnu pretlač zhotoviteľa zmluvy, ktoré sa navyiac týkalo len všeobecne nehnuteľnosti a nie konkrétneho bytu č. XX. Žalovaná svojim konaním naplnila všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu a to: porušenie právnej povinnosti, existenciu škody, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ako aj zavinenie, čo bolo v konaní aj bezpečne preukázané. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a zaviazže žalovanú k úhrade všetkých trov, vrátane trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Poukázala na povinnosť žalobcu vyplatiť jej náhradu za spoluvlastnícky podiel k bytu. Kúpnu zmluvu uzavretú medzi žalobcom a Ing. U. označila za neplatnú. Peniaze uložené v súdnej úschove boli blokované, nemohla nimi disponovať.

Súd prvého stupňa napadnutým doplnčiacim rozsudkom č. k. 8C/51/2010-214 zo dňa 30.01.2013 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov za súdny poplatok za odvolanie vo výške 496,50 eura do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Rozsudok odôvodnil tým, že žalovanej priznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalovaná bola povinná zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 496,50 eura. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto mu súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 166 ods. 1 OSP, § 142 ods. 1 OZ (mal na mysli zrejme OSP), § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. a položkou 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti doplnčiacemu rozsudku súdu prvého stupňa včas podal odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým zamietol jeho návrh vo veci, považuje za nesprávny z dôvodov uvedených v odvolaní voči rozsudku vo veci samej. Oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré súd priznal žalovanej je úplne nezákonné. Poukázal na skutočnosť, že dňa 19.03.2010 zložil do súdnej úschovy v prospech žalovanej 27.850,- eur, takže žalovaná mala dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie príslušného súdneho poplatku za odvolanie. Žiadal napadnutý doplnčiaci rozsudok v celom rozsahu zrušiť.

O odvolaniu žalobcu voči doplnčiacemu rozsudku sa žalovaná nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnutý zamietajúci rozsudok vo veci samej je vecne správny a napadnutý doplnčiaci rozsudok je potrebné zrušiť pre nepreskúmateľnosť. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z.).

Odvolací súd vo veci odvolania voči zamietajúcemu rozsudku rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúmvanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého zamietajúceho rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukazuje na nasledovné skutočnosti:

Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť v priamej súvislosti s porušením povinnosti vypratať byt, ktorého je vlastníkom, žalovanou.

Súd prvého stupňa správne konštatoval, že predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti je:

- a) protiprávny úkon,
- b) spôsobenie škody,
- c) príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou
- d) zavinenie (okrem osobitných prípadov zodpovednosti špecifikovaných zákonom).

Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo

byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s nimi došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať, zo zmlúv alebo iných právnych úkonov, prípadne i z porušenia ustanovenia § 415 OZ.

Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. S ohľadom na skutočnosť, že vznik škody nemá spravidla len jednu príčinu, treba rozlišovať medzi príčinami hlavnými a príčinami vedľajšími. Treba mať preto na zreteli, že ak majú byť splnené podmienky zodpovednosti, protiprávny úkon musí byť následkom aspoň jednej z hlavných príčin. Vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný (napríklad ak následkom škody už vzniknutej dôjde k ďalšej škode, ku ktorej protiprávny úkon nesmeroval). Nebude tomu tak v prípade, ak samotný protiprávny úkon zahŕňa aj možnosť vzniku ďalšej škody, vtedy sú podmienky zodpovednosti aj za túto ďalšiu škodu splnené.

Zakotvená prezumpcia zavinenia toho, kto za škodu zodpovedá znamená, že ak sa preukáže, že škodca spôsobil niekomu škodu porušením právnej povinnosti (dôkazné bremeno postihuje poškodeného), zo zákona sa predpokladá, že škodca škodu zaviniel. Pre splnenie podmienok zodpovednosti nie je rozhodujúce, či škoda bola spôsobená úmyselne alebo z nebanlivosti. Toto rozlíšenie je relevantné z hľadiska rozsahu náhrady škody (§ 442). Existenciu zavinenia škodcu poškodený nemusí dokazovať. Prezumpcia zavinenia je teda výhodou pre poškodeného. Podľa odseku 3 sa zodpovednosti zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezaviniel; prezumpcia zavinenia je vyvrátenou domnienkou. Dôkazné bremeno však v tomto prípade postihuje škodcu. Škodca musí preukázať existenciu takých okolností, z ktorých možno spoľahlivo vyodiť, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho objektívne požadovať.

Je nepochybné, že na naplnenie zodpovednosti za škodu je potrebné, aby uvedené predpoklady boli splnené súčasne. Pokiaľ neprišlo k splneniu čo i len jedného predpokladu, občianskoprávna zodpovednosť za škodu nevznikla.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v konaní nebolo preukázané, že žalovaná by porušila svoju právnu povinnosť, vykonala protiprávny úkon alebo opomenula vykonať to, čo malo byť v súlade s právom vykonané a čoho výsledkom by bolo zníženie kúpnej ceny za byt o 8.000,- eur alebo zaplatenie súdneho poplatku za súdnu úschovu.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že kúpna zmluva bola uzavretá medzi žalobcom ako predávajúcim a kupujúcou Ing. T. U., právny vzťah teda vznikol medzi žalobcom a Ing. T. U.. Žalovaná účastníčkou tohto právneho vzťahu nebola, z čoho vyplýva, že jej z tejto zmluvy nevznikli žiadne povinnosti. Žalobca sa v zmluve zaviazal, že najneskôr do 30 dní od zaplatenia celej kúpnej ceny sa vystaňuje a vypratá byt odovzdá kupujúcej (čl. XI bod 6 kúpnej zmluvy). Žalobca túto svoju zmluvnú povinnosť nesplnil. Je právne nevýznamné, z akého dôvodu svoju zmluvnú povinnosť nesplnil. Nesplnenie zmluvnej povinnosti žalobcom bol však dôvodom zníženia kúpnej ceny za byt o 8.000,- eur. Kupujúca Ing. T. W., rod. U. ako svedkyňa na pojednávaní pred súdom prvého stupňa uviedla, že pri podpise kúpnej zmluvy o probléme s vystaňovaním žalovanej nevedela a keby o tom vedela, asi by zmluvu so žalobcom neuzavrela. Správne teda súd prvého stupňa ustálil, že k zníženiu kúpnej ceny nedošlo v dôsledku porušenia právnej povinnosti žalovanej, ale v dôsledku konania samotného žalobcu, ktorý sa zmluvne zaviazal na splnenie povinnosti a ktorú nesplnil. Správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že ak v majetkovej sfére žalobcu nastala ujma, je namieste aplikácia ustanovenia § 441 OZ, veta za bodkočiarkou (ak bola škoda spôsobená výlučne zavinením poškodeného, znáša ju sám).

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že ani v skutočnosti, že žalovaná neoznámila žalobcovi číslo účtu v banke, resp. číslo vkladnej knižky, nemožno vzhľadom na porušenie jej právnej povinnosti, ktorého dôsledkom bolo vynaloženie súdneho poplatku 278,50 eura. Nebolo a nie je povinnosťou žalovanej mať účet v banke, resp. mať vkladnú knižku. Žalobca mal viacero možností ako peňažnú náhradu za spoluvlastnícky podiel žalovanej doručiť (napr. poslať poštou alebo doručiť v hotovosti).

Odvolačný súd konštatuje, že súd prvého stupňa vo veci riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vec posúdil správne aj po právnej stránke. Odvolacie námietky žalobcu sú nedôvodné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý zamietajúci rozsudok súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, ktorej v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 OSP vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, neboli jej preto odvolacím súdom priznané.

Preskúmaním napadnutého dopĺňacieho rozsudku súdu prvého stupňa, dospel odvolací súd k záveru, že konanie súdu prvého stupňa je v danom prípade postihnuté procesnou vadou citovanou v ustanovení § 221 ods. 1 písm. f) OSP.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný (zákonu sa priečiaci) procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) OSP významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. V preskúmvanej veci súd prvého stupňa postupoval v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 OSP.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Súd prvého stupňa sa týmto zákonným ustanovením dôsledne neriadil. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvého stupňa poukazuje na ustanovenie § 166 ods. 1 OSP a uvádza, že v rozsudku č.k. 8C/51/2010 zo dňa 17.01.2013 nerozhodol o náhrade trov štátu. Ďalej svoje rozhodnutie odôvodňuje tým, že žalovanej priznal oslobodenie od súdnych poplatkov, táto bola povinná zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 496,50 eura. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto mu súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie 496,50 eura.

Podľa ustanovenia § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 148 ods. 1 OSP štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Súd prvého stupňa vo svojom dopĺňacom rozsudku neuviedol, o aké trovy štátu sa jedná, odôvodnenie rozsudku sa odvolaciemu súdu javí byť zmätočné. Z odôvodnenia rozsudku nie je možné sa dozvedieť, o čom vlastne súd prvého stupňa rozhodoval, čím odňal účastníkovi možnosť proti rozhodnutiu súdu náležite skutkovo aj právne argumentovať. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Ak rozsudok súdu neobsahuje uvedené náležitosti, je nepreskúmateľný.

So zreteľom na uvedené odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 221 ods. 1 písm. f) OSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP). Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť napadnuté rozhodnutie, sa odvolací súd nezaoberal vecnou správnosťou rozhodnutia.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa ustáli predmet konania, či sa jedná o trovy konania štátu alebo platenie súdneho poplatku, ustáli, či je potrebné rozhodnúť dopĺňacím rozsudkom (§ 166 OSP, ak sa jedná o trovy konania štátu) alebo uznesením (§ 2 ods. 2 zák. č. 71/1992, ak sa jedná o platenie súdneho poplatku), znova rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.